

Volkert en zijn milieu

Het sinistere netwerk rond GroenLinks

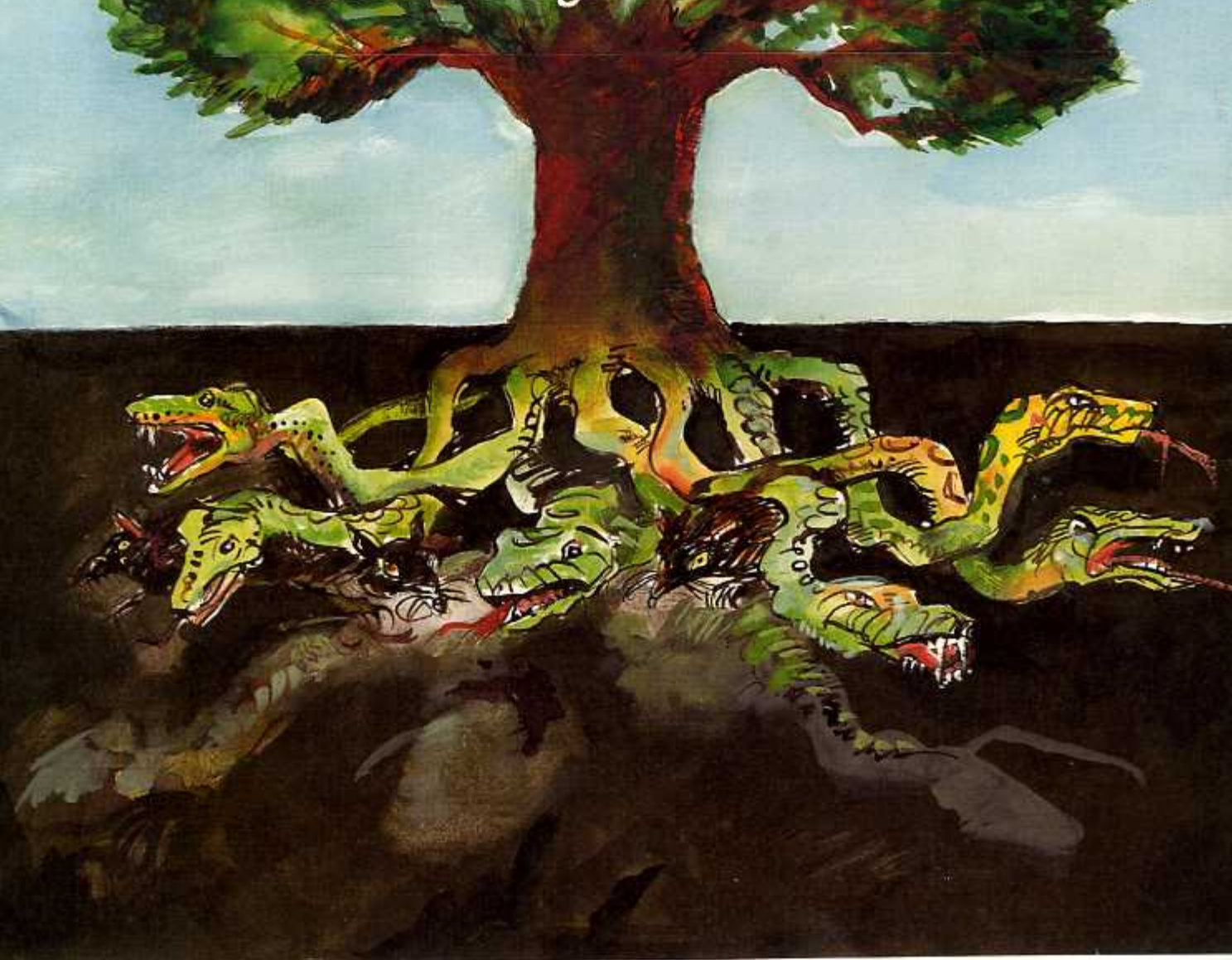

2.3
8 710425 803200

Heibel in de VVD: **Van Aartsen** rijdt Zalm nu al in de wielen
Ondernemend Nederland: 21 recepten voor de **recessie**
Bergsport: liegen **Hollandse klimmers** zich naar de top?

De GroenLinks

Volkert was een eenling. Hoorden we na de aanslag op Fortuyn. Maar in werkelijkheid, zo toont extreem-links-deskundige Peter Siebelt aan, maakte hij deel uit van een goed geolied netwerk: Eco Nostra. Kwam de kogel van GroenLinks?

connectie

Op een fraaie dijk in Loosdrecht woont Peter Siebelt. Tenminste, dat had hij ons verteld. Maar het huisnummer dat hij heeft opgegeven, blijkt onvindbaar of niet te bestaan. Als de taxi al enige tijd uit het zicht is verdwenen en we ons afvragen of we onbewust deel uitmaken van een of ander sinister plan, zoekt plotseling een hek open. Vanachter een bosschage komt een geblokte man met kaalgeschoren hoofd en grijze snor tevoorschijn. "Jongens," roept hij met een joviale armzwaai, "hier moeten jullie zijn." De voormalige beveiligingsexpert heeft ons natuurlijk allang gespot via een van de camera's rond zijn woning.

Voor het grote publiek zal Peter Siebelt een onbekende zijn. Maar surfers op internet met een voorkeur voor de zoekwoorden 'Fortuyn', 'terrorisme' en 'milieuradicalen' stuiten meteen op een groot aantal hits met zijn naam. En wie De Telegraaf zorgvuldig leest, zal het opvallen dat hij geregeld als bron wordt opgevoerd met de opmerkelijke kwalificatie 'extreem-links-deskundige'.

Op de website van Theo van Gogh staat dan ook nog sinds kort een intrigerende voorpublicatie van een boek met de niet minder intrigerende titel *Eco Nostra – het netwerk achter Volkert van der G.*, waarin een ingewikkeld netwerk van linkse dwarsverbanden wordt blootgelegd.

Enfin, alle reden om eens langs te gaan.

De wereld van Peter Siebelt mag dan vol zitten met spionnen, politieke machinaties en (linkse) criminelen die zich voordoen als 'idealist', de 57-jarige Limburger woont er niet minder rustiek om. Aan de achterkant van zijn woning klotst het water vredig tegen het riet, en als je goed luistert, kun je de karekiet horen karekieten. Op de plas mogen geen boten varen. Dat is wel handig. Een aanval in de rug is daarmee zo goed als uitgesloten. Mochten onverlaten toch iets willen ondernemen, dan is men bij deze gewaarschuwd. "Ik doe geen vlieg kwaad," zegt Siebelt als hij zijn verzameling samoeraizwaarden laat zien. "Maar als ik gestoken word, steek ik terug. Criminele handelingen tegen mij of de mijnen worden op effectieve wijze beantwoord. De politie inschakelen heeft toch geen zin." Ons oog valt op een boksak die in de woonkamer bungelt.

Enige reden tot waakzaamheid heeft Siebelt wel. De bedreigingen vanuit de 'linkse hoek' aan zijn adres zijn talloos, vertelt hij. Dolgraag zou men volgens hem ook de hens willen zetten in zijn archief, dat na ruim twintig jaar speurwerk vele meters plankruimte in beslag neemt. Wat *collateral damage*, in de vorm van een mensenleven, neemt men vermoedelijk op de koop toe. "Ze zijn tot alles in staat, de linkse actievoerders," weet Siebelt, die het archief veiligheidshalve op film heeft laten zetten. "Dat de milieubeweging zo geschokt reageerde op de moord op Fortuyn was een leugen. Zuiver bedoeld om zand te strooien in de ogen van de mensen. Men nam zogenaamd afstand van geweld, ha! In werkelijkheid loopt er een directe lijn van de RaRa-aanslagen in de jaren tachtig naar de acties van dierenactivisten anno nu. En GroenLinks speelt een cruciale rol."

Hoho, even pas op de plaats. GroenLinks? We proberen ons voor te stellen wat zo'n directe lijn eigenlijk impliceert. Dat Femke Halsema persoonlijk het bevel gaf tot het in de fik steken van pluim-

veewagens, het bezetten van proefdierfokkerijen en het bevrijden van pelsdieren? Dat kan toch niet waar zijn.

Maar dat bedoelt Siebelt dan ook niet, leren we na lezing van het manuscript. Met de directe lijn verwijst hij naar opeenvolgende generaties actievoerders die banden hebben met de reguliere linkse politiek.

In *Eco Nostra* wordt nogal wat overhoop gehaald. Af en toe schiet de auteur iets te snel uit de heup, maar hem afschilderen als een rechtse complotdenker, zoals zijn tegenstanders doen, zou geen recht doen aan de fascinerende dwarsverbanden die hij blootlegt. Na lezing komt het netwerk echt tot leven. Bovendien kan hij, als we een paar dagen later nog eens terugkomen om het een en ander te checken, zijn 'J'accuse' met documentatie hard maken. Onderzoek in onze eigen archieven doet het vertrouwen in Siebelts magnum opus nog verder toenemen. Net als onze fascinatie voor zijn beweegredenen.

Je zou Peter Siebelt de rechtse tegenhanger kunnen noemen van Buro Jansen en Janssen. Dat onthult jaar in jaar uit rechtse complotten, van BVD tot multinational. 'De Stasi-onderzoekers van GroenLinks', in de woorden van Siebelt. Al decennia verkeert hij met dit bureau op voet van oorlog. Eén keer liep het bijna uit de hand. Dat was in 1994. Toen werd Siebelt in een artikel van Jansen en Janssen 'ontmaskerd' als spion.

Het verhaal is de geschiedenis ingegaan als de oud-papier-affaire.

Een jongeman genaamd Marcel Knotter was als vrijwilliger actief bij een aantal derdewereldorganisaties. Daarnaast runde hij een oudpapierbedrijfje. Het papier werd bij de organisaties opgehaald en gebracht naar een school in de Bijlmermeer. Van de opbrengst zouden goede doelen worden gesteund. Marcel was vooral geïnteresseerd in 'wit' papier, zoals printuitdraaien. Dat leverde meer op, zei hij.

Nadat argwaan was gerezen over Knotters intenties, dook Buro Jansen en Janssen op de zaak. Gevoelige informatie over de derdewereldclubs en hun frontgangers lekte steeds vaker uit. Hoe kwam dat toch? Zo ontdekte men dat het papier dat Marcel inzamelde niet linea recta naar de school in de Bijlmer werd gebracht, maar eerst even richting Vinkeveen ging, waar Peter Siebelt indertijd kantoor aan huis hield. Die haalde de velletjes met de smeugste informatie eruit en speelde af en toe iets lekkers door naar De Telegraaf. Marcel Knotter bleek Paul Oosterbeek te heten. Een mol in de linkse kerk.

Aldus Jansen en Janssen. Siebelt wil het verhaal 'bevestigen noch ontkennen', ook niet na langer aandringen van onze kant. Over de gevolgen is hij een stuk openhartiger. Nadat het verraad in linkse kring was ontdekt, zou Jansen en Janssen enkele 'beviende media', waaronder het blad *Onze Wereld* van de Novib, hebben ingeschakeld. Die moesten 'een hetze creëren'. Tevens zou, zo vernam hij van 'een bron binnen links', een demonstratie voor zijn huis worden georganiseerd die weleens uit de hand zou kunnen lopen. Na een relletje zou iemand over het hek klimmen om vervolgens brand te stichten en zijn archief te vernietigen. Maar Siebelt trof maatregelen.

